

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Henrici Canisi[i] Noviomagi, Belgæ, Jn Academia
Ingolstadiensi SS. Canonum Profess. Ordinarii & Primarii,
Opera Quæ De Ivre Canonico Reliqvit**

Canisius, Heinrich

Coloniae Agrippinae, 1662

Tit. XVI. De officio & potestate Ordinarii.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62169](#)

DE OFFICIO ET POTESTATE ORDINARI.

TITULUS XVI.

§. 1. Ordinarius quis hic intelligatur, & quod ipsius officium.

Ordinarium intelligimus Episcopum, cuius officium latissime patet: nam præter ea, quæ sunt Ordinis Episcopalis, pura, ordinare Clericos consecrare Ecclesiæ & altaria, & id genus alia, de quibus in §. ad Episcopum cum seq. sup. De officio Clericorum, etiam jurisdictionem Ecclesiasticam in omnes diœcesis suæ subditos exercere, atque ad eò in ipsos Principes seculares, & Omnes 4, Ext. De major. & cibis. c. Cum Episcopus 7, De officio ord. lib. 6, can. Duo cum 2, seqq. dist. 96, Proinde jure suo Ecclesiæ & Monasteria diœcesis suæ visitat, corrigit, reformat, &c. Conquerente 16, Ext. De off. jud. ordin. can. Abbates pro, can. Monasteria can. Visitandis. Non semel XVIII qu. 2, can. Omnes, cum can. seq. XVI qu. 7, Demodo & scopo visitationis vido Concil. Trid. sess. 24, c. 3, de reform. & inf. 8. quis autem, De censib. beneficia Ecclesiastica confert, &c. Conquerente, 16, Ext. De off. jud. ord. d. can. Omnes cum cap. seq. XVI quasit. 7, addeinf. tit. De concess. præb. ubi latius traditur. Item unit & dividit, ubi evidens necessitas vel utilitas Ecclesiæ postulat, &c. Expositi 13, Ext. De præb. c. Sicut 8, Ext. De exco. ff. Prælat. c. Vacante 16, Ext. Depræb. Vide Concil. Trid. sess. 7, cap. 6, & 7, sess. 14, cap. 9, sess. 21, cap. 5, sess. 24, cap. 13, & 15, de reform. Sed in adulteris, aliquosque facinorosos inquit & animadvertisit, juxta prescripta Canonum, implorato etiam si opus sit, publico auxilio, &c. Ext. De off. jud. ordin.

§. 2. Comminatio in Prælatos negligentes.

Hinc illa comminatio Innocentii III, In generali Concilio Lateranensi: Irrefragabili, inquit, constitutione sanctimus, ut Ecclesiastarum Prælati ad corrigendum subditorum excessus, maximè Clericorum, & reformatos mores prudenter ac diligentiter intendant, ne sanguis eorum de suis manibus requiratur, text. ejf. in e. irrefragabili 13, Ext. De off. jud. ord. Addo Concil. Trident. sess. 6, c. 3, de reform. Nec enim potest esse Pastoris excusatio, si lupus ovem comedit, & Pastor ne scit, &c. Quamvis Ext. Dereg. juris.

§. 3. De excessibus Canonorum Cathedralis Ecclesia. Excessus tamen, inquit idem Innocent. Canonorum Cathedralis Ecclesia, qui consueverunt corrigi per Capitulum, per ipsum, in illis Ecclesiæ (quæ talem habent) consuetudinem habuerunt ad commonitionem vel iussionem Episcopi corrigantur infra terminum competencem

ab eo præfigendum, alioqui ex tunc Episcopus Deum habens præ oculis, ipsos, (ut animarum cura requirit) per censuram Ecclesiasticam corriger non postponat, d. cap. Irrefragabilis, excessu, idque jure decretalium. Hodie enim ex constitutionibus Concil. Trid. Capitula Cathedralium & aliarum Ecclesiæ, illorumque personæ, nullis exemptionibus, consuetudinibus, sententiis, Juramentis obstantibus, à suis Episcopis, & aliis majoribus Prælatis percipios solos, vel illis, quibus sibi videbitur, adjunctis, juxta canonicas sanctiones, toties quoties opus fuerit, visitari, corrigi, & emendari, etiam auctoritate Apostolica, possunt, Concil. Trident. sess. 6, cap. 4, & sess. 14, cap. 4, de reform. ita tamen, ut cum extra visitationem proceditur, initio cuiuslibet anni eligantur ex Capitulo duo, ex quorum consilio & assensu, Episcopus vel ejus Vicarius, pro celum instituant, & persequatur, idem Concil. sess. 25, cap. 6, de refor. prout plenius videre est jam indicatis locis.

§. 4. Subditi ad quid Episcopo teneantur.

Quare & subditorum partes erunt, Episcopo præstare & exhibere Canonicam obedientiam, reverentiam; item procurationem ratione visitationis, censum Ecclesiasticum, quartam decimationum & morruariorum, Synodatum sive Cathedricum, moderatum auxilium, d. cap. Conquerente, jungo tit. infra De censib. ubi hanc laudes traduntur.

§. 5. De Archiepiscopi potestate.

Hæc omnia non minus Archiepiscopo competunt in subditos suæ diœcesis; non item in ceteros Provincias suæ subditos, in quos nihil juris habet Archiepiscopus, nisi quantum ipsi à facili Canonibus permisum est, & Pastoralis 11, ext. De off. jud. ord. can. Archiepiscopus cum 3, seqq. ix q. p. Eccl. 1, in verb. cùm id non inveniatur, De supplici neglig. præl. in 6, ut eft, visitare Provinciam suam, &c. 1, & fin. De censib. lib. 6, sed causâ cognitâ & probata in Concilio Provinciali, Concil. Trid. sess. 24, c. 3, & 5, & Metropolit. de refor. quo casu & subditorum suffraganeorum suorum confessiones audire, absolveare & pœnitentiam ipsis injungere potest, d. c. fin. in fine. Item appellationem à sententia suffraganei sui vel Officialis ejus, ipse recte recipit, &c. in princ. De appellat. lib. 6, cap. 3, De confess.

in 6, Et licet à sententia excommunicationis à Suffraganeo lata, nulla provocatio detur; tamen recte ad Archiepiscopum recurrit pro ea remittenda, servatā tamen iuris formā, incap. Ad reprimendam 8, Ext. De off. iud. ord. cap. Qua fronde 1, § Ext. De appellat. c. Pertus. o. Ex. De sententia excom. Vide si quis alia sint, qua competunt Archiepiscopo, in Gl. & apud Panorm. ad d. c. Pastorius 11, de off. iud. ord. & Hostiep. in Summa de off. ord. num. 3.

§. 6. De potestate Romani Pontificis.

Solus Romanus Pontifex hac prærogativâ utitur, ut is omnia iura Episcopalia, non solum Romæ, sed & ubilibet locorum in omnes Ecclesiæ & Christianos exerceat, can. Patet can. Ipsi x quæst. 3, can. Qui se fit II quæst. 6, cap. 2, De preben lib. 6, si quidem Romana Ecclesia, ut disserit inquit canon, non ab Apostolis, sed ab ipso Domino Salvatore nostro primarum obtinuit, & eminentiam po-

testatis super universas Ecclesiæ, ac totum Christiani populi gregem assecuta est, can. 2, dist. 2, 1.

NOTATIO IN TIT. 16.

a Ordinarius in omnia crimina Ecclesiasticorum sue Diœcesis recte inquirit, eaque vindicat, cap. Cum Episcopus 7, De off. ord. in 6, Premissa tamen publica fama perpetrati criminis, que vicem accusatoris obtinet, c. Cum oportet 19, § tertiaz, cap. & qualiter, 24, §. debetigatur Ex. De accus. sicut latius dicitur in § quam tamen inf. De accusat. In laicos non inquirit, nisi sit crimen Ecclesiasticum, vel merum, veluti heresim simonia, concubinatus, adulterium quoad separacionem fori; vel mixtum, id est, utriusque fori, tam Ecclesiastici quam secularis; ut sunt, sacrilegium, blasphemia, sorilegium, divinatio, usura, de quibus apud Dd. ad cap. Cùm non ab homine Ext. De judic. Prt tamen & hic dissimilatio procedat, prout ante dictum est de Clericis.

DE OFFICIO LEGATI.

TITULUS XVIII.

§. 1. Cur Legati introducti.

Quia vero Summus Pontifex pro cura sua non Christianum gregem, singulis Ecclesiis adesse non potest, multaque per se pè accidunt, quæ ejus judicium & auctoritatem desiderant, idcirco in Provincias inter dum vel Legatos suos mittit, vel ibidem aliis demandat legationis officium, cap. 1, De consuet. in Extravag. commun.

§. 2. De triplici genere Legatorum.

Horum itaque Legatorum triplex genus est, cap. 1, hoc sit in 6, & cap. 6, Ext. eod. Aut enim sunt Legati Cardinales, qui cum de latere S. Pontificis sumuntur, vocantur Legati de latere; aut sunt Legati missi, qui extra ordinem Cardinalium consti-tuuntur; aut sunt Legati nati, qui legationis munus singulari privilegio S. Pontificis, sive dignitati annexum habent; ita dicti, quæd quasi natu-una cum dignitate videantur: cuiususmodi sunt in Auglia, Cantuarien[s], cap. 1, Ext. eod. in Germania, Salisburgensis, Archiepiscopi.

§. 3. Quia spectant ad officium Legatorum.

Itaque officium Legatorum est, ut in Provin- ciis libi decretis, vice S. Pontificis proxia ecclesias & dissipet, salutaria inducat & promoveat, cap. 2, b tit. in 6, d. cap. 1, De consuet. cap. Mandata 6,

Ext. De presumpt. & Provincialium causas veluti judices ordinarii audiunt & cognoscant, cap. 1, Ext h tis juncto d. cap. 2, in verb. ordinarios reputantes. Nam & ad eos a Provincialibus recte appellantur, d. c. 1, eod. & ibi Panorm. vide & Hostiens. hic in Summa num. 3.

§. 4. Legati in quibus à se invicem distant.

Inter Legatos vero hoc discriminis est; quod Legato de latere Provinciam suam ingrediente, suspendatur aliorum Legatorum, si qui in eadem Provincia sunt, officium, donec ipse rursus egrediatur, cap. Volentes 8, Ext eod. Item quod Legatus de latere possit absolvere quolibet excommunicatos propter injectionem manum in Clericos, cap. Excommunicatos 9, eod. & ibi Panormit. c. Ad eminentiam 2, o. Ext de sent excom. nec non beneficia vacantia conferre, etiam si spectent ad præsentationem patroni Clerici, cap. 1, eod. in 6, cap. Dilectus 6, Ext. eod. Quæ nos & quæ permitta sunt aliis Legatis, absque speciali mandato Summi Pontificis, jam dictu jurib. a

§. 5. Exceptio in Legato de latere.

Prælaturis tamen Cathedralium, Regularium, & Collegiarum Ecclesiarum; item dignitati-

Kkk

hus